

писецъ Буткевича; той дошелъ къмъ насъ съ цѣла
нарисува нѣколко видове на Шибченската позиція, а сѣ
това отъ все сърдце нарисувалъ въ албѣма си портрети
на офицеретѣ отъ българското опълчение. Жално, че
Буткевича дотраяле дребнитѣ, та за това бърза да си
върне дома, инѣкъ той би можалъ, въ първия ясенъ денъ
твърдѣ легко да нарисува гледката на грандиозния артил-
лерийски бой. За сега Буткевичъ рисува съ маслени бо-
портрета на Челяева, а въ пѣтния си албомъ той из-
сгалъ съ плайвазъ портретитѣ почти на всичкитѣ офице-
отъ 3-та и 4-та дружини; той поиска да присѣдини къмъ
коллекцията и моята фигура, тѣй щото сутрѣ ще бѣде по-
вия сеансъ. Пресѣдѣхъ въ 3-та дружина до тъмни нощъ
и се върнахъ въ палатката си като се бѣше съвсѣмъ стѣ-
няло; нѣмаше слѣдователно защо да се чѣка още нападение.

14-ий ОКТОМВРИЙ.

Сѣ още чѣкаме нѣщо си, макаръ и да е очевидно, че
турцитѣ и на ума си даже нѣматъ да ни бутатъ. Цѣлъ денъ
прекарахме спокойно; сутренъта ходихъ на височината при
Буткевича и пресѣдѣхъ цѣлъ день почти въ палатката на
Челяева; вечеръта бѣхъ при генерала, той ми даде една
французска книжка, съ която се азъ и опѣтихъ да отпеч-
чивамъ. Неуспѣхъ да прочетѣхъ нито 10 страници, като че
вамъ въ гърба на позицията доста честичкѣ гърмежъ: рече
вамъ, улавямъ се за главата и немогъ съвсѣмъ нищо да
съобразя — да ли пакъ не ми се провидѣ нѣщо! . . .
Не! чувамъ гласа на генерала и офицеретѣ; азъ лежехъ об-
ченъ, тѣй щото ми бѣше лесно да изтичамъ; въ тъмнината
едвамъ различавамъ офицеретѣ; приближавамъ, тукъ и гене-
рала му и всички незнайтъ какво става; артиллериста, който
се върна отъ расположението на 1-та дружина, нѣкой си
поручикъ Лихачевъ, разясни недоразумѣнието; Запалила се
по неосторожностъ палатката, въ която имало ковчези съ
патроне. . . . ето ти че се и наченалъ гърмежъ, че пакъ
и какъвъ! Дойде до тамъ, щото порчусния командиръ, като
незнае каква е работата, проводилъ да се научи: „съ кой
се биемъ“. Да те е смѣхъ ли, да те е гнѣвъ ли?